

عنوان مقاله:

روند شکل گیری مفهوم انتزاعی نجات بخش در مسیحیت بر اساس مباحثات سنت آگوستین با اسپسگان مانوی در متون افریقای قرون اولیه میلادی

محل انتشار:

فصلنامه معرفت ادیان، دوره 12، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

روشنگ آذری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

دعای اینکه عیسی (ع) جسم فیزیکی نداشته و مصلوب نشده است. اولین بار توسط شاخه های گنوستیک مسیحی، نظیر مانویانی که به شاخه مسیحیت ملحق شده بودند، مطرح شد. این امر تفاوتی اساسی بین مسیح شناسی مانوی و ایین سنتی مسیحی محسوب می شود. در این مقاله تحلیلی- کیفی، ابتدا خلاصه ای از روند طرح تجسم الهی در پیکر عیسی مسیح براساس اناجیل و رسائل مسیحی، و سپس معرفی سه عیسایی که مانویان به آن باور داشتند، می آید. در ادامه، اثرپذیری متقابل این دو آیین در طرح تصویر عیسی (ع) به عنوان نجات بخش، بر اساس متون یافت شده از افریقای قرون اولیه میلادی بررسی شد. مباحثات اسپسگان مانوی پا سنت آگوستین درباره تجسم مای ی البی حضرت عیسی (ع) در هنگام آفرینش و تصلیب، با تکیه بر مطالب انجیل نامه های پولس و متون مانویان، اساس تحلیل بود و نشان داد که روند شکل گیری مفهوم انتزاعی نجات بخش، یک اثرپذیری دوسویه در بین مسیحیان و مانویان، در قرون نخست میلادی بوده است.

کلمات کلیدی:

مانویت، مسیحیت، مفهوم انتزاعی نجات بخش، سنت آگوستین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1501831>

